

vi heller ikke saa forfærdelig langt tilbage. Thi i Modsætning til det ærede Medlem, som mente, at den Opdagelse, der i sin Tid blev gjort i Atlanterhavet af Dr. Johannes Schmidt, der som Medlem af de internationale Havundersøgelser studerede dette Forhold, skulde have bidraget saa umaadeligt til denne Omformning af vort Blankaalsfiskeri, tror jeg, at det neppe forholder sig saaledes. Jeg tror, at naar dette Fiskeri efterhaanden er bragt op til et meget større Omfang, end det tidligere har haft, skyldes det i særlig Grad Redskabernes Forbedring og Udnyttelsen af de forskellige Pladser. Af vor Fiskeribetretning fremgaar det, at der i 1914 har været fisket Aal for 4,800,000 Kr. Det viser, at vi ikke er saa langt tilbage; at der kan vindes endnu længere frem, betvivler jeg ikke. Om Forsøgene med Hensyn til ved Belysning at virke paa Aalens Vandring kan faa nogen Betydning for det praktiske Fiskeri, skal jeg ikke udtale mig om, det vil være baade fuldt forsvarligt og i høj Grad interessant at forsætte med disse Forsøg. For at vise, at vort Fiskeri ikke staar paa et saa meningsløst gammeldags Stade, som det ærede Medlems Foredrag gav Indtryk af, skal jeg oplyse, at vi, som ærede Medlemmer selv kan forsikre sig om ved at se efter i de forskellige Aarsberetninger, i 1894 havde en samlet Indtægt af Fiskeriet paa ca. 6 Mill. Kr.; 10 Aar efter, i 1904, er vi oppe paa 10,400,000 — jeg runder Tallene af, da jeg mener, at 100,000 mere eller mindre ikke har nogen særlig Betydning. Det er en Fremgang paa 4,400,000. I 1914 er vi derefter oppe paa ca. 17,300,000 Kr. Det er altsaa en Fremgang i de ti Aar paa 6,900,000 Kr., men saa er der det at lægge Mærke til, at samtidig med, at denne Fremgang er sket — jeg tager de fire Aar fra 1910 til 1914 —, er Antallet af Fiskere ikke forøget, men det er Fiskeriet, der er forøget. Antallet af Fiskere, baade Lejlighedsfiskere og egentlige Fiskere, var nemlig i 1910: 17,865, men i 1914: 17,638. Der er altsaa her endogsaa en Tilbagegang, men dette vil dog sige, det er Lejlighedsfiskerne, der er gaaet tilbage, hvorimod der for de egentlige Fiskere er en lille Fremgang. Dette viser mig, at medens vi mere og mere sætter alt ind paa at udnytte vort Fiskeri i det størst mulige Omfang, er vi naaet til, at hvis der ikke gøres noget for Fiskeriets yderligere Udvikling, vil dette ikke kunne tage synderligt til. Dette maa, synes jeg, animere saavel Regering som Rigsdag til

i Fremtiden at tænke over, hvad der kan gøres for at udvikle vort Fiskeri, som ganske sikkert har umaadelig store Udviklingsmuligheder. Vi er omtrent nu naaet til Topmaalet af, hvad de Mennesker kan yde i deres Erhverv, selv om vi ikke er naaet til det størst mulige Antal af Erhverv. Men jeg er ikke i Tvivl om, at der kan skabes Udviklingsmuligheder her, der vil kunne give vort Fiskeri en Blomstring i Fremtiden, som vi maaske ikke drømmer om. For at vise, at det slet ikke er saadan helt gammeldags Materiel, man bruger, kan jeg endvidere oplyse, at i 1914 var Fartøjernes Værdi 12,700,000 Kr. og Redskabernes Værdi ca. 9 Mill. Kr., og man kan jo ikke være i Tvivl om, at det maa være ret moderne Fartøjer og Redskaber, der er købt for disse Summer.

Det ærede Medlem kom med en Bemærkning angaaende vort Østersfiskeri, idet han sagde, at ogsaa i det Tilfælde stammede Oplysningerne fra Dr. Johannes Petersen, og de var endog givne i Overværelse af Forpagteren for Østersfiskeriet og gik ud paa, at det var en taabelig Kontrakt, der var oprettet. Det var jo en streng Bedømmelse. Ærede Medlemmer husker godt, at saavel det ærede Medlem fra Nykøbing paa Mors (Markvorsen) som jeg meget indtrængende fraraadede den højtærede Landbrugsminister at slutte den Kontrakt den Gang og i hvert Fald at vente, til den gamle Kontrakt var udløbet. Jeg vil dog nødig, selv om jeg fraraadede at slutte Kontrakten, fælde en saa streng Dom derover, men hvad der har forbavset mig, er, at disse Oplysninger stammer fra Dr. Johannes Petersen, thi jeg er nemlig ikke i Tvivl om, at Dr. Petersen som Ministeriets Konsulent i Østersavl netop i særlig Grad har anbefalet denne Kontrakt, og jeg kan ikke godt tænke mig, at han nu kan betegne en Kontrakt som ganske urimelig og taabelig, som han for et Par Aar siden har anbefalet. Saa maaske disse Oplysninger ikke stammer fra Dr. Petersen, men mere bygger paa det ærede Medlems egen Mening om Sagen.

Der kunde være meget at drøfte af det ærede Medlems Foredrag om Fiskeriet, men da der maaske bliver Lejlighed til det senere, specielt ved Fiskerilovens Behandling, skal jeg ikke komme nærmere ind paa det her. Kun ønsker jeg at fastholde, at jeg paa ingen Maade tror, at Dr. Petersen selv ønsker at faa fastslaaet disse til Dels midlertidige eller knap nok paa-begyndte Forsøg som saa absolutte og uomtvistelige Resultater, at man kan bygge